

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่..) พ.ศ.

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ประกาศรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ การจัดตั้งกองทุนในกระทรวงอุตสาหกรรม การแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งให้ปิดโรงงานตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม การดำเนินการเขตประกอบการอุตสาหกรรมและการทบทวนบทบัญญัติในเรื่องผู้ตรวจสอบเอกชน ดังนั้น เพื่อให้การตรากฎหมายเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๘ จึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ วิธีการรับฟัง

กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ระหว่างวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๗ รวมเป็นเวลา ๓๐ วัน

๑.๒ กลุ่มเป้าหมาย

- (๑) ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานรัฐ
- (๒) นักเรียน นักศึกษา
- (๓) องค์กรอิสระ
- (๔) องค์กรระหว่างประเทศ
- (๕) ประชาชนทั่วไป
- (๖) ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง/ติดต่อกับบริเวณโรงงาน
- (๗) ผู้ประกอบกิจการโรงงาน

๒. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

เมื่อสิ้นสุดการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายผ่านระบบกลางทางกฎหมาย มีจำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งสิ้น ๒,๓๙๒ ราย และมีจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๙๓ ราย โดยสรุปได้ ดังนี้

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๑. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ ผู้ประกอบกิจการโรงงานได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเวลาสิบปี ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวจะย้ายโรงงานจากเดิมที่ตั้งอยู่นอกเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ ไปตั้งอยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการย้ายโรงงานมาตั้งอยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรม ทำให้สามารถควบคุมกำกับดูแลไม่ให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ	๖๓ (๖๗.๗%)	๙ (๙.๗%)	๒๑ (๒๒.๖%)
๒. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้มีการออกคำสั่งให้ผู้ดำเนินการเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ ปรับปรุงแก้ไขปัญหาในเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และหากไม่ดำเนินการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจเพิกถอนเขตประกอบการอุตสาหกรรมนั้นได้ เนื่องจากเดิมไม่มีข้อกำหนดนี้ ทำให้ขาดการควบคุมกำกับดูแลที่ดี	๖๘ (๗๓.๑%)	๓ (๓.๒%)	๒๒ (๒๓.๗%)
๓. ท่านมีความเห็นอย่างไร กรณีที่มีการยกเลิกเพิกถอนประกาศการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ แล้ว ถ้ามีผู้ประกอบกิจการโรงงานอยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรมก่อนยกเลิกหรือเพิกถอนเขตประกอบการอุตสาหกรรม มาแจ้งประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ตามมาตรา ๑๑ หรือมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ภายในหกสิบวันนับจากวันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษาเพื่อยกเลิกเพิกถอนเขตประกอบการอุตสาหกรรมแล้ว ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นสามารถประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ โดยให้ถือเสมือนเป็นผู้ได้รับใบรับแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ในการนี้ จะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อนุญาตแล้วแต่กรณีต้องออกใบรับแจ้ง หรือออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบกิจการโรงงานภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งหรือได้รับคำขอ และในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแต่หากยังประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการเสมือนผู้แจ้งหรือผู้ขอรับใบอนุญาตใหม่ ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ประกอบกิจการโรงงานในเขตประกอบการอุตสาหกรรมก่อนมีการยกเลิกเพิกถอนเขตประกอบการอุตสาหกรรม	๕๙ (๖๓.๔%)	๗ (๗.๕%)	๒๗ (๒๙%)

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดง ความเห็น
๔. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ผู้ตรวจสอบเอกชน ตามมาตรา ๙ ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยเท่านั้น เนื่องจากงานการตรวจสอบเป็นเรื่องซับซ้อนและต้องใช้ เครื่องมือและทุนทรัพย์สูงในการจัดการ บุคคลธรรมดาอาจไม่มีศักยภาพดังกล่าว	๕๒ (๕๕.๙%)	๒๘ (๓๐.๑%)	๑๓ (๑๔%)
๕. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดว่าในกรณีที่ได้มีการ ออกคำสั่งตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ผู้รับคำสั่ง จะต้องดำเนินการให้ผู้ตรวจสอบเอกชนตามมาตรา ๙ ตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักรหรือดำเนินการอื่น ๆ รวมทั้ง จัดทำรายงานผลการตรวจสอบ โดยผู้รับคำสั่งเป็นผู้เสีย ค่าใช้จ่าย เพื่อพิสูจน์หรือแสดงว่าผู้รับคำสั่งได้ดำเนินการตาม คำสั่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการที่ว่า เมื่อเอกชนเป็นผู้ก่อความเสียหาย เอกชนนั้นจะต้องเป็นผู้เสีย ค่าใช้จ่ายในการพิสูจน์ทราบเอง	๖๑ (๖๕.๖%)	๑๒ (๑๒.๙%)	๒๐ (๒๑.๕%)
๖. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประกอบการ กิจการโรงงานมิได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือมีการเสนอรายงานแล้วแต่ พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ารายงานผลการปฏิบัติการเป็นเท็จ หรือไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ ผู้ประกอบการกิจการโรงงานจะต้อง เสนอรายงานผลการปฏิบัติการใหม่ที่จะต้องมีการรับการ รับรองจากผู้ตรวจสอบเอกชนตามมาตรา ๙ ต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีการเสนอรายงานอย่าง ไม่เอาใจใส่ หรือละเลยการเสนอรายงาน	๖๐ (๖๔.๕%)	๒๕ (๒๖.๙%)	๘ (๘.๖%)
๗. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ผู้ตรวจสอบเอกชน ตามมาตรา ๙ ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือ ใบรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติและต้อง ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้ตรวจสอบเอกชนมีมาตรฐานและเชื่อมั่นได้ถึงการปฏิบัติงาน	๖๐ (๖๔.๕%)	๑๖ (๑๗.๒%)	๑๗ (๑๘.๓%)
๘. ท่านมีความเห็นอย่างไร กรณีที่กำหนดให้มีเพียงการขึ้น ทะเบียนผู้ตรวจสอบเอกชนแทนการที่จะต้องได้รับใบอนุญาตฯ ก็ให้สามารถมีการระงับการขึ้นทะเบียนเป็นการชั่วคราวหรือให้ สามารถมีการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนได้ หากปรากฏว่าผู้ ตรวจสอบเอกชนรายใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือ	๖๒ (๖๖.๗%)	๑๐ (๑๐.๘%)	๒๑ (๒๒.๖%)

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดง ความเห็น
มีการรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองผิดพลาด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นให้ผู้ตรวจสอบเอกชนต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับผู้ประกอบการโรงงาน			
๙. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุน ในกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ทั้งนี้เพื่อนำเงินกองทุนมาสนับสนุน การแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดจากผลกระทบในการประกอบ กิจการโรงงาน	๒๘ (๓๐.๑%)	๔๗ (๕๐.๕%)	๑๘ (๑๙.๔%)
๑๐. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้มีการนำเงิน ค่าปรับในคดีอาญา หรือค่าปรับทางวินัยในความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน มาไว้ในกองทุนที่จะจัดตั้งขึ้นใน กฎหมายว่าด้วยโรงงานแทนการนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการ การนำเงินค่าปรับที่มีผู้กระทำผิดอาญามา หมุนเวียนใช้ในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนและ สิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากได้รับผลกระทบจากการประกอบ กิจการโรงงาน	๓๓ (๓๕.๕%)	๔๓ (๔๖.๒%)	๑๗ (๑๘.๓%)
๑๑. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดว่า เงินกองทุนที่จะ จัดตั้งขึ้นในกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้นำไปใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้ (๑) ให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการ เข้าถึงแหล่งเงินทุน ให้กับผู้ประกอบการกิจการโรงงาน หรือ ผู้ดำเนินการเขตประกอบการอุตสาหกรรม ในการจัดให้มีการ บำบัดมลพิษหรือเพื่อให้การบำบัดมลพิษ มีประสิทธิภาพที่ดี ยิ่งขึ้น หรือเพื่อเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเดิมที่เป็นเครื่องต้น กำลัง ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น หรือเพื่อให้ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมลดลง (๒) เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการ โรงงาน หรือผู้ดำเนินการเขตประกอบการอุตสาหกรรมให้มี ศักยภาพและ ชีตความสามารถที่สูงขึ้นในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้อง กับการประกอบกิจการโรงงาน (๓) นำไปใช้เป็นเงินสนับสนุนการดำเนินการตามมาตรา ๔๒ (๔) นำไปใช้เป็นเงินสนับสนุนการดำเนินการมาตรการ บังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครองหรือการดำเนินการตามคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล	๒๖ (๒๘%)	๔๗ (๕๐.๕%)	๒๐ (๒๑.๕%)

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดง ความเห็น
<p>(๕) นำไปใช้สนับสนุนการส่งเสริมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบกิจการโรงงาน หรือประชาชน</p> <p>(๖) สนับสนุนค่าใช้จ่ายแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการ ดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) เป็นค่าใช้จ่ายในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นแก่ ผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงาน</p> <p>(๘) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน</p> <p>(๙) เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด</p>			
<p>๑๒. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือจำพวก ที่ ๓ วางหลักประกันต่อ กองทุนเป็นเงินจำนวนปีละไม่น้อยกว่าห้าเท่าของค่าธรรมเนียม รายปีทุกปี สำหรับใช้เพื่อการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นแก่ ผู้ได้รับความเสียหายจากการประกอบกิจการโรงงานของตนเอง โดยให้เริ่มวางหลักประกันก่อนเริ่มประกอบกิจการโรงงานและ ให้วางต่อไปทุก ๆ ปีจนกว่าจะเลิกประกอบกิจการโรงงาน และ เมื่อได้แจ้งเลิกการประกอบกิจการโรงงานแล้วยังมีเงิน หลักประกันวางอยู่ ให้คืนหลักประกันแก่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานโดยไม่ต้องมีดอกผล และหากไม่มารับคืนหลักประกัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้หลักประกันดังกล่าว ตกแก่กองทุน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีความ รับผิดชอบ</p>	<p>๑๕ (๑๖.๑%)</p>	<p>๖๔ (๖๘.๘%)</p>	<p>๑๔ (๑๕.๑%)</p>
<p>๑๓. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ภายในสามสิบวัน นับถัดจากวันที่ออกคำสั่งปิดโรงงานตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม ให้ผู้อนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบโรงงานที่ถูกสั่ง ปิดดังกล่าว กรณีที่เห็นว่าโรงงานมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลทรัพย์สินที่อยู่ใกล้เคียง กับโรงงานหรือเกิดความเสียหายหรือเกิดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ให้ผู้อนุญาตสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตเดิมนั้นแก้ไข ปรับปรุงโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ และให้ถือว่าผู้นั้นมีฐานะเสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงานจนกว่าจะ ดำเนินการตามคำสั่งแล้วเสร็จ หากผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามหลักการในเรื่องผู้ก่อความเสียหายจะต้องเป็น ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>๖๘ (๗๓.๑%)</p>	<p>๔ (๔.๓%)</p>	<p>๒๑ (๒๒.๖%)</p>

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดง ความเห็น
๑๔. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใด ใน การควบคุมของผู้ประกอบกิจการโรงงาน ได้กระทำไปในการ ทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำ การเลือกหาตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดนั้นขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้ ความรับผิดชอบทางแพ่งในกฎหมายเฉพาะมีความชัดเจน	๖๑ (๖๕.๖%)	๙ (๙.๗%)	๒๓ (๒๔.๗%)
๑๕. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้กรณีที่มีการประกอบ กิจการโรงงานเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือสุขภาพ อนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหาย ด้วยประการใด ๆ นั้น ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องรับ ผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้นแก่ผู้ได้รับ ความเสียหายหรือหน่วยงานรัฐที่ได้รับความเสียหาย ไม่ว่าจะความ เสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือความประมาท เลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม เนื่องจาก เป็นหลักการของคดีสิ่งแวดล้อมทั้งนี้ เป็นไปตามหลักความ รับผิดชอบเด็ดขาดในความเสียหายที่เกิดจากคดีสิ่งแวดล้อม	๖๔ (๖๘.๘%)	๙ (๙.๗%)	๒๐ (๒๑.๕%)
๑๖. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้ในกรณีที่มีการ ประกอบกิจการโรงงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้าหน่วยงานรัฐต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการ เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความ เสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับ สภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินไม่มีเจ้าของ หรือ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของ แผ่นดิน ให้หน่วยงานรัฐมอบหมายให้พนักงานอัยการฟ้อง เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่รัฐจากการดำเนินการ แก้ไขปัญหาก็เกิดจากผู้ประกอบกิจการโรงงาน สามารถ เรียกร้องให้มีผู้รับผิดชอบได้	๖๘ (๗๓%)	๕ (๕%)	๒๑ (๒๒%)
๑๗. ท่านมีความเห็นอย่างไร ที่จะกำหนดให้มีโทษจำคุกหรือ กำหนดโทษปรับในอัตราที่สูง สำหรับความผิดเกี่ยวกับการ ลักลอบปล่อยมลพิษ จากการประกอบกิจการโรงงาน เช่น การ ลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม หรือการลักลอบปล่อยน้ำเสียหรือ อากาศเสีย เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวในการที่จะ กระทำผิด รวมทั้งให้สอดคล้องกับการกำหนดโทษทางอาญาใน คดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนา ๆ ประเทศ	๖๘ (๗๓.๑%)	๕ (๕.๔%)	๒๐ (๒๑.๕%)

๔. สรุปประเด็นความคิดเห็น

หลังจากเสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ประมวลผล พร้อมสรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ตลอดจนจัดทำ คำชี้แจงเหตุผล ได้ดังนี้

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๑. ให้ผู้ประกอบการโรงงานได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเวลาสิบปี ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานดังกล่าว ย้ายโรงงานจากเดิมที่ตั้งอยู่นอกเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ ไปตั้งอยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐	<ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลายกเว้นค่าธรรมเนียมมากเกินไปทำให้รัฐขาดรายได้ - อยากให้มีผลย้อนหลังกับโรงงานที่ผลิตมาก่อนประกาศผังเมืองทยอยออกไปนอกเมือง โดยเห็นด้วย ยกเว้นที่ ๑๕-๓๐ ปี - ไม่ควรได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมเพราะคุณสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชน 	คงตามร่างเดิม เพื่อเป็นแรงจูงใจสำหรับโรงงานที่ประสงค์จะย้ายโรงงาน ซึ่งกรณีนี้สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนในกรณีที่โรงงานอยู่ในทำเลที่ตั้งที่ไม่เหมาะสม และระยะเวลาได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมเหมาะสมแล้ว
๒. ให้มีการออกคำสั่งสั่งให้ผู้ดำเนินการเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ ปรับปรุงแก้ไขปัญหาในเขตหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และหากไม่ดำเนินการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจเพิกถอนเขตประกอบการอุตสาหกรรมนั้นได้	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรถึงกับเพิกถอนเขต แต่อาจเพิ่มมาตรการการลงโทษที่รุนแรงขึ้น - ไม่เห็นด้วยเนื่องจากการแก้ไขปัญหาในเขตมีความละเอียดซับซ้อน ระยะเวลาที่กำหนดมาให้อาจจะไม่เพียงพอ ควรตรวจสอบสอบถามเบื้องต้นก่อนว่าสามารถแก้ไขได้หรือไม่ในระยะเวลาที่กำหนดให้ - ไม่เห็นด้วยควรกำหนดระดับความร้ายแรงหรือผลกระทบของปัญหาอย่างชัดเจน เนื่องจากการเพิกถอนเขตจะกระทบต่อผู้ประกอบการในเขตนั่น ๆ 	คงตามร่างเดิม เนื่องจากการเพิกถอนเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ มีความจำเป็นสำหรับผู้ดำเนินการเขตที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนประเด็นระยะเวลาการแก้ไขและระดับความร้ายแรงของปัญหาเป็นรายละเอียดที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของเจ้าหน้าที่จึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้ในกฎหมาย
๓. กรณีที่มีการยกเลิกเพิกถอนประกาศการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ แล้ว ถ้ามีผู้ประกอบการโรงงานอยู่ในเขตก่อนยกเลิกหรือเพิกถอนเขต มาแจ้งประกอบกิจการโรงงานจำพวก	<ul style="list-style-type: none"> - ควรเพิ่มกรอบระยะเวลาที่มีผลในการเพิกถอนเขต - ไม่เห็นด้วยที่จะคุ้มครองผู้ประกอบการโรงงาน ไม่ว่าจะในหรือนอกเขตอุตสาหกรรมก็ตาม 	คงตามร่างเดิม เนื่องจากการยกเลิกเพิกถอนประกาศการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ มีสาเหตุจากผู้ดำเนินการเขตปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงควรเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ประกอบการโรงงานในเขต

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
<p>ที่ ๒ ตามมาตรา ๑๑ หรือมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ภายในหกสิบวันนับจากวันถัดจากวันประกาศยกเลิกเพิกถอนเขต ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงานนั้นสามารถประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ โดยให้ถือเสมือนเป็น ผู้ได้รับใบรับแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ แล้ว แต่กรณี ในกรณีที่ผู้ประกอบการกิจการโรงงานไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลา แต่หากยังประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการเสมือนผู้แจ้งหรือผู้ขอรับใบอนุญาตใหม่</p>		<p>ประกอบการอุตสาหกรรม ก่อนมีการยกเลิกเพิกถอน</p>
<p>๔. ให้ผู้ตรวจสอบเอกชนตามมาตรา ๙ ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยเท่านั้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วย ควรอนุญาตให้บุคคลธรรมดาสามารถทำได้ แต่อาจต้องระบุขอบเขตงานเพิ่มเติมให้ชัดเจน และทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลต้องไม่ต่ำกว่าห้าล้านบาทถือว่าสูงไป พิจารณาปรับลดได้หรือไม่ อาจไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท เพื่อส่งเสริมให้มีนิติบุคคลสนใจมาเป็นผู้ตรวจสอบเอกชนมากขึ้น - ไม่เห็นด้วย เป็นการผลักภาระให้ผู้ประกอบการโรงงาน - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากนิติบุคคลจะมีค่าดำเนินการที่สูงกว่าบุคคลธรรมดาทำให้ต้นทุนผู้ประกอบการสูงขึ้น - ไม่เห็นด้วย ต้องเป็นองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นอิสระ เพื่อป้องกันการมีสายสัมพันธ์อันดีกับโรงงานและ 	<p>คงร่างเดิมเนื่องจากงานการตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักรเป็นเรื่องซับซ้อนและอาจก่อผลกระทบต่อในหลายมิติ เช่น เหตุเดือดร้อนรำคาญ สิ่งแวดล้อม จึงต้องใช้เครื่องมือและและผู้มีความพร้อมด้านทุนทรัพย์ในการจัดการ เพื่อให้ผู้ตรวจสอบเอกชนมีมาตรฐานและเชื่อมั่นได้ถึงการปฏิบัติงาน การกำหนดให้ผู้ตรวจสอบเอกชนมีได้เฉพาะนิติบุคคลจึงมีความเหมาะสม</p> <p>ส่วนประเด็นเป็นการภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควรนั้น กรณีนี้เป็น การกำหนดให้ผู้ตรวจสอบเอกชนสามารถตรวจสอบหรือดำเนินการและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือดำเนินการแทนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้ประกอบการโรงงานในกรณีเร่งด่วน จึงมิได้เป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	<p>ป้องกันการครหาเรื่องความเอนเอียงในการปฏิบัติหน้าที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากผู้ประกอบการกิจการโรงงานมีทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ซึ่งหากผู้ประกอบการกิจการโรงงานจะต้องใช้ผู้ตรวจสอบเอกชนประเภทนิติบุคคลเท่านั้น อาจทำให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร - ไม่เห็นด้วย เป็นการจำกัดสิทธิในการแข่งขัน และจำกัดทางเลือกของผู้ประกอบการ 	
<p>๕. ในกรณีที่ได้มีการออกคำสั่งตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ผู้รับคำสั่งจะต้องดำเนินการให้ผู้ตรวจสอบเอกชนตามมาตรา ๙ ตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักรหรือดำเนินการอื่น ๆ รวมทั้งจัดทำรายงานผลการตรวจสอบโดยผู้รับคำสั่งเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย เพื่อพิสูจน์หรือแสดงว่าผู้รับคำสั่งได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วย การตรวจสอบการดำเนินการตามคำสั่ง ควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนค่าใช้จ่ายในการพิสูจน์หรือตรวจวัด หากดำเนินการโดย Third Party ก็ต้องเป็นหน้าที่ของโรงงานในการรับภาระค่าใช้จ่าย - เป็นการเพิ่มภาระและค่าใช้จ่ายให้ผู้ประกอบการโดยใช้เหตุ - ควรให้เอกชนที่เป็นมูลนิธิด้านสิ่งแวดล้อมหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมาตรวจสอบ 	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากเป็นไปตามหลักการความรับผิดชอบในความเสียหายในคดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่กำหนดให้บุคคลใดเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายบุคคลนั้นควรจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ</p>
<p>๖. ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานมิได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือมีการเสนอรายงานแล้วแต่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ารายงานผลการปฏิบัติการเป็นเท็จหรือไม่ถูกต้องใน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากเป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมีผู้ตรวจสอบเอกชน เพราะจะทำให้ผู้ประกอบการโรงงานมีค่าใช้จ่าย - ไม่เห็นด้วย เป็นภาระค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ ควรเป็นเจ้าหน้าที่ 	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานไม่จัดส่งรายงานภายในกำหนดเวลาหรือรายงานเท็จหรือรายงานไม่ถูกต้องจึงจะต้องเสนอรายงานโดยมีคำรับรองของผู้ตรวจสอบเอกชน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลงโทษผู้ประกอบการที่ปล่อยปะละเลยไม่สนใจที่จะรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
<p>สาระสำคัญ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานจะต้องเสนอรายงานผล การปฏิบัติการใหม่ที่จะต้อง มีการรับการรับรองจาก ผู้ตรวจสอบเอกชนตาม มาตรา ๙ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เท่านั้น งาน</p>		
<p>๗. ให้ผู้ตรวจสอบเอกชนตาม มาตรา ๙ ต้องเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตตรวจสอบหรือ ใบรับรองตามกฎหมายว่าด้วย การมาตรฐานแห่งชาติและต้อง ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงาน อุตสาหกรรมเท่านั้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรต้องผ่านการฝึกอบรม-ผ่าน รับรองผลสอบโดย สภาวิชาชีพ หรือสภาวิศวกร โดยผู้ตรวจสอบ เอกชนที่เป็นบุคคล ควรต้องทำ ประกันและใช้กรรมธรรมร่วมกับ ผู้ตรวจสอบอาคารได้ และต้อง เป็นผู้ได้รับใบรับรองวิชาชีพ ควบคุมด้วย และสามารถรับ ตรวจสอบเองได้โดยตรงไม่ต้อง เป็นนิติบุคคล - ต้องควบคุมค่าใช้จ่ายให้ เหมาะสม ไม่สร้างภาระให้แก่ ผู้ประกอบการโรงงาน - หากจำเป็นจะต้องมีการใช้งาน ผู้กระทำการแทนเช่นผู้ตรวจสอบ คิดว่าควรมีใบอนุญาตจะดีกว่า - ไม่เห็นด้วยที่จะรวม วิศวกร ๑๗ สาขา เข้าไปอยู่ในผู้ตรวจสอบ เอกชนแบบนิติบุคคล ควรจะต้อง แยก ผู้ตรวจสอบเอกชนออกเป็น แบบนิติบุคคล กับแบบบุคคล ธรรมดา แบบบุคคลธรรมดา - ไม่เห็นด้วย ควรให้องค์กร NGO ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็น อิสระเป็นผู้ตรวจสอบเท่านั้น เพราะการขึ้นทะเบียนกับกรม โรงงานอุตสาหกรรมก็ถือเป็น ผู้ตรวจสอบภายใต้กรมโรงงานฯ จะมีครหาเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ ไม่เป็นกลาง 	<p>คงร่างเดิม เพื่อให้ผู้ตรวจสอบเอกชน มีมาตรฐานและเชื่อมั่นได้ถึงการ ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการ มาตรฐานแห่งชาติ โดยเมื่อเป็นผู้ที่ได้รับ ใบรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการ มาตรฐานแห่งชาติรับผิดชอบโดยสำนัก มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แล้ว จึงจะสามารถมาขึ้นทะเบียนกับ กรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็น ผู้ตรวจสอบเอกชนได้</p>

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย
	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นภาระเกินสมควรกับผู้ตรวจสอบหรือหน่วยตรวจ เนื่องจากกรมโรงงานสามารถกำหนดคุณสมบัติ หลักสูตรการอบรมให้ความรู้ และการสอบวัดความรู้ ความสามารถของผู้ตรวจสอบเอกชนให้ตรงกับภารกิจ ขอบเขต และผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง อีกทั้งเมื่อได้รับใบอนุญาตไปแล้วยังกำหนดให้ผู้ตรวจสอบสามารถอบรมเพิ่มพูนความรู้จากกรมฯหรือหน่วยงานที่กรมฯเห็นชอบ (คล้ายกับการสะสม CPD) ใช้ต่ออายุใบอนุญาต - ไม่เห็นด้วย สภาวิศวกรกำหนดให้วิศวกรหลายสาขาเป็นวิศวกรควบคุมต้องมีการสอบเพื่อรับใบประกอบ วิชาชีพ วิศวกรรม หรือใบอนุญาต หรือใบ กว.อยู่ โดยวิศวกรที่มีใบอนุญาตมีสิทธิที่จะลงนามรับรองเครื่องจักรตามกฎหมายอยู่แล้ว ทั้งระดับวุฒิ วิศวกร และสามัญวิศวกร - ไม่เห็นด้วย เพราะควรเปิดโอกาสให้ใช้หน่วยงานกลางที่ไม่มีอำนาจควบคุมโดยตรงเป็นผู้รับรองมาตรฐาน หรือขึ้นทะเบียนได้ด้วย 	
<p>๘. กรณีที่กำหนดให้มีเพียงการขึ้นทะเบียนผู้ตรวจสอบเอกชน แทนการที่จะต้องได้รับใบอนุญาตฯ ก็ให้สามารถมีการระงับการขึ้นทะเบียนเป็นการชั่วคราวหรือให้สามารถมีการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนได้ หากปรากฏว่าผู้ตรวจสอบเอกชนรายใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ</p>	<p>-ไม่เห็นด้วย การมีใบอนุญาตสำหรับผู้ตรวจสอบเอกชน จะเป็นการ Authorize ว่าผู้ตรวจสอบดังกล่าวมีภาระหน้าที่ที่ไม่ต่างจากหน่วยงานราชการ และเป็นกำลังเสริมสำหรับภาครัฐในการกำกับดูแลโรงงาน</p>	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเป็นผู้ตรวจสอบเอกชนจากเดิมที่กำหนดให้ต้องได้รับใบอนุญาตมาเป็นต้องขึ้นทะเบียน จึงมีการกำหนดให้มีการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนได้ โดยเหตุแห่งการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนมีลักษณะคล้ายกันกับเหตุแห่งการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ตรวจสอบเอกชนที่กำหนดไว้</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
<p>โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมีการรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองผิดพลาด</p>	<p>- ไม่เห็นด้วย การขึ้นทะเบียนไม่สร้างความเข้าใจในความรับผิดชอบได้เท่าการสอบเพื่อรับใบอนุญาต ซึ่งต้องมีเรื่องจรรยาบรรณ</p> <p>- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากวิศวกรที่มีใบอนุญาตมีสิทธิที่จะลงนามรับรองเครื่องจักรตามกฎหมายอยู่แล้ว โดยเพื่อความถูกต้องและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานในการเลือกผู้ตรวจสอบเอกชน กรมโรงงานควรจัดให้มีช่องทางตรวจสอบรายชื่อผู้ตรวจสอบเอกชนที่มีใบอนุญาตด้วย</p> <p>- ไม่เห็นด้วย ผู้ตรวจสอบเอกชนควรเป็นคนที่ได้รับใบอนุญาตโดยมีการทดสอบ และการต่อใบอนุญาตตามระยะเวลาเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในมาตรฐานของผู้ตรวจสอบเอกชน ผู้ตรวจสอบเอกชนตามมาตรา ๙ ควรเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือใบรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติและต้องขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ตรวจสอบเอกชนมีมาตรฐานและเชื่อมั่นได้ถึงการปฏิบัติงาน</p>	<p>เดิมและได้ยกเลิกไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>๙. ให้มีการจัดตั้งกองทุนในกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เพื่อนำเงินกองทุนมาสนับสนุนการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดจากผลกระทบในการประกอบกิจการโรงงาน</p>	<p>- ไม่เห็นด้วยที่จะนำเงินจากกองทุนมาเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาค่าการกระทำของโรงงานอุตสาหกรรม เพราะโรงงานอุตสาหกรรมเป็นผู้ก่อปัญหาทั้งหมด ควรรับผิดชอบ</p>	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากกรณีที่เกิดปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐผู้กำกับดูแลตามกฎหมายจะต้องเข้าไปดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้เกิดความเสียหาย</p>

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย
	<p>- แหล่งที่มาของรายได้ที่เข้ากองทุน หากมีการเรียกเก็บจากผู้ประกอบการจะเป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงาน ซึ่งปัจจุบันก็มีต้นทุนค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากแล้ว</p> <p>- ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการเพิ่มภาระให้โรงงานที่ปฏิบัติตามกฎหมายอยู่แล้ว กรมควรจะไปเรียกเก็บเงินค่าเสียหายโดยตรง ไม่ใช่ให้โรงงานอื่นมาถ่วงเฉลี่ยปัญหา</p> <p>- ไม่เห็นด้วย น่าจะใช้เงินจากค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และจัดทำงบประมาณแผ่นดินให้เพียงพอ โดยหน่วยงานรัฐที่มีรายได้ให้คลังควรจะได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ดีกว่าไปจัดตั้งกองทุน มีค่าใช้จ่าย ค่าบริหารกองทุน และที่สำคัญกลายเป็นแหล่งหารายได้จากภาคเอกชนอย่างถูกกฎหมายยากต่อการตรวจสอบ</p> <p>- ไม่เห็นด้วย โรงงานที่ไม่ได้เกี่ยวข้องไม่ได้สร้างปัญหาต้องมารับภาระและการตั้งกองทุนใหม่เป็นการตั้งกองทุนที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ควรใช้งบประมาณจากกองทุนที่มีอยู่แล้ว เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อม หรือกองทุนอื่น ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งมีวัตถุประสงค์เดียวกัน</p> <p>- ไม่เห็นด้วย ภาครัฐสามารถใช้รายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมประกอบการกิจการโรงงาน หรือค่าปรับต่าง ๆ จากผู้ประกอบการโรงงานไปใช้ในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ได้รับ</p>	<p>เพิ่มมากขึ้นรวมทั้งป้องกันมิให้เกิดการแพร่กระจายของมลพิษมากขึ้นไปกว่าเดิม จนกว่าจะควบคุมสถานการณ์ได้ หรือจนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณมาสนับสนุน ดังนั้น เพื่อมีแหล่งเงินทุนมาสนับสนุนให้การแก้ปัญหาดังกล่าวสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องทันต่อปัญหา จึงต้องกำหนดให้มีกองทุนเพื่อให้กระทรวงอุตสาหกรรมสามารถนำเงินมาสนับสนุนการแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างทันท่วงที</p>

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย
	ผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานได้ จึงไม่ควรเพิ่มภาระด้านค่าใช้จ่ายแก่ผู้ประกอบการโรงงานด้วยการกำหนดให้มีการวางหลักประกันเพิ่มขึ้นมาอีก	
<p>๑๐. ให้มีการนำเงินค่าปรับในคดีอาญา หรือค่าปรับทางพินัยในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มาไว้ในกองทุนที่จะจัดตั้งขึ้นในกฎหมายว่าด้วยโรงงานแทนการนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรเป็นเงินค่าปรับที่รัฐได้รับทั้งหมด โดยไม่ต้องหักเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องกำกับดูแลโรงงาน เมื่อโรงงานทำผิดเจ้าหน้าที่จึงไม่ควรได้รับเงินรางวัลด้วยควรนำเงินค่าปรับทั้งหมดไปเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจะป็นประโยชน์กับบ้านเมืองมากกว่า - ไม่เห็นด้วย แต่ควรป็นส่วนในอัตราที่เหมาะสม ก่อนนำอีกส่วนส่งรายได้แผ่นดิน - ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งกองทุนเพิ่มเติม อีกทั้ง การนำส่งค่าปรับเป็นรายได้ของแผ่นดินก่อให้เกิดความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ - ไม่เห็นด้วย การร่างกฎหมายเพื่อให้หน่วยราชการมีอำนาจในการใช้เงินโดยไม่ผ่านการตรวจสอบของระบบการตรวจเงินแผ่นดินตามปกติขัดต่อหลักการบริหารราชการและการบริหารงบประมาณเสี่ยงต่อการใช้อำนาจในการบริหารเงิน เก็บค่าปรับ ตัดสินค่าปรับ และการใช้จ่ายเงินที่ไม่โปร่งใส 	<p>คงร่างเดิม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการ บุคคลใดทำความเสียหาย บุคคลนั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเยียวยาความเสียหายโดยการนำเงินค่าปรับมาหมุนเวียนใช้ในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับอันเนื่องมาจากการประกอบกิจการโรงงานของผู้กระทำผิด</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	<p>- ไม่เห็นด้วย การจัดตั้งกองทุนเป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งปัจจุบันก็มีต้นทุนค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากแล้ว การนำส่งค่าปรับเป็นรายได้ของแผ่นดินมีความเหมาะสมในการแบ่งแยกระหว่างรายได้และรายจ่าย</p> <p>- ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยเฉพาะกรณีที่รัฐนำรายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงาน หรือค่าปรับต่าง ๆ จากผู้ประกอบการกิจการโรงงาน ไปใช้เพื่อการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานเท่านั้น</p>	
<p>๑๑. เงินกองทุนที่จะจัดตั้งขึ้นในกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้นำไปใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการโรงงาน หรือ ผู้ดำเนินการเขตประกอบการอุตสาหกรรม ในการจัดให้มีการบำบัดมลพิษหรือเพื่อให้การบำบัดมลพิษมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น หรือเพื่อเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเดิมที่เป็นเครื่องต้นกำลัง ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น หรือเพื่อให้ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดลง</p>	<p>- เห็นด้วย ตามข้อ (๑) ถึง (๘) แต่ไม่เห็นด้วยตามข้อ (๙) เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อป้องกันการใช้เงินที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์ จึงควรนำข้อ (๙) ออก</p> <p>- เห็นด้วย แต่ควรนำไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนมากกว่า ไม่ควรนำไปใช้หรือให้กับผู้ประกอบการ</p> <p>- เห็นด้วย กับ ข้อ ๗ และข้อ๘ ส่วนข้ออื่นๆ ควรเป็นหน้าที่การดำเนินการของผู้ประกอบการกิจการโรงงานนั้น ๆ เอง</p>	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากกรณีที่เกิดปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม กระทั่งอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐผู้กำกับดูแลตามกฎหมายจะต้องเข้าไปดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้เกิดความเสียหายเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งป้องกันมิให้เกิดการแพร่กระจายของมลพิษมากขึ้นไปกว่าเดิม จนกว่าจะควบคุมสถานการณ์ได้หรือจนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณมาสนับสนุนตั้งนั้น เพื่อมีแหล่งเงินทุนมาสนับสนุนให้การแก้ปัญหาดังกล่าวสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องทันต่อปัญหา จึงต้องกำหนดให้มีกองทุนเพื่อให้กระทรวงอุตสาหกรรมสามารถนำเงินมาสนับสนุนการแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างทันท่วงที อีกทั้งยัง</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
<p>(๒) เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการ โรงงาน หรือผู้ดำเนินการเขต ประกอบการอุตสาหกรรมให้มี ศักยภาพและ ชีตความสามารถ ที่สูงขึ้นในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้อง กับการประกอบกิจการโรงงาน</p> <p>(๓) นำไปใช้ เป็นเงิน สนับสนุนการดำเนินการตาม มาตรา ๔๒</p> <p>(๔) นำไปใช้ เป็นเงิน สนับสนุนการดำเนินการ มาตรการบังคับทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครองหรือการ ดำเนินการตามคำสั่งหรือคำ พิพากษาของศาล</p> <p>(๕) นำไปใช้สนับสนุนการ ส่งเสริมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความ ปลอดภัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการโรงงาน หรือ ประชาชน</p> <p>(๖) สนับสนุนค่าใช้จ่ายแก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ในการ ดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญา คดี ปกครอง ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) เป็นค่าใช้จ่ายในการ เยียวยาความเสียหายเบื้องต้น แก่ ผู้ได้รับผลกระทบจากการ ประกอบกิจการโรงงาน</p> <p>(๘) เป็นค่าใช้จ่ายในการ บริหารกองทุน</p> <p>(๙) เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนด</p>		<p>เพื่อให้มีแหล่งเงินทุนสำหรับส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการ โรงงานให้มี ศักยภาพและ ชีตความสามารถที่สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ โรงงาน การบำบัดมลพิษ ทั้งนี้ เพื่อให้ การประกอบกิจการโรงงานสามารถอยู่ คู่กับชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
<p>๑๒. ให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือจำพวก ที่ ๓ วางหลักประกันต่อกองทุน เป็นเงินจำนวนปีละไม่น้อยกว่า ห้าเท่าของค่าธรรมเนียมรายปี ทุกปี โดยให้เริ่มวางหลักประกัน ก่อนเริ่มประกอบกิจการโรงงาน และให้วางต่อไปทุก ๆ ปีจนกว่า จะเลิกประกอบกิจการโรงงาน และเมื่อได้แจ้งเลิกการประกอบ กิจการโรงงานแล้วแต่ยังมีเงิน หลักประกันวางอยู่ ให้คืน หลักประกันแก่ผู้ประกอบ กิจการโรงงานโดยไม่ต้องมีดอก ผล และหากไม่มารับคืน หลักประกันภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้ หลักประกันดังกล่าวตกแก่ กองทุน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ห้าเท่าของค่าธรรมเนียมน้อย เกินไปที่จะสามารถทำให้มีเงิน หลักประกันเพียงพอที่จะใช้เมื่อ เกิดปัญหาจากการประกอบ กิจการโรงงานได้ - ควรเป็น ๒๐ เท่า ถ้าหากละเมิด กฎหมายมาก มันส่งผลกระทบต่อ หนักมากต่อสุขภาพประชาชน และสิ่งแวดล้อม - ไม่ควรทุกปี จะเป็นการเพิ่ม ค่าใช้จ่ายต่อผู้ประกอบกิจการ มากเกินไป ควรมีการเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมรายปี และวาง หลักประกันทุก ๆ สามปี - ควรปรับลดอัตราลง เพื่อไม่ให้ เป็นภาระกับผู้ประกอบการราย ใหม่ที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรม - ควรให้เวลาในการรับคืนหลักประกัน มากกว่า ๙๐ วัน เช่น ๑ ปี - กรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงาน จัดทำประกันภัยควรได้รับการ ยกเว้นหรือลดหย่อนจำนวนเงิน หลักประกัน - ต้องมีดอกเบี้ยมากกว่าหรือ เท่ากับขั้นต่ำเงินฝากธนาคาร พาณิชย์ - ไม่เห็นด้วยตรงที่ว่าต้องมาเอา คืนภายใน ๙๐ วัน และเมื่อเงิน ดังกล่าวเป็นของเอกชน รัฐจะยึด ได้อย่างไร - ไม่เห็นด้วย ไม่เป็นธรรมกับ โรงงานขนาดใหญ่ที่ลงทุนระบบ บำบัดน้ำเสีย และระบบบำบัด อากาศไปจำนวนมากแล้วและ การปลดปล่อยมลพิษต่าง ๆ ไม่เกินเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด 	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากการวาง หลักประกันดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ ประโยชน์ในการเยียวยาความ เสียหายเบื้องต้นอันเกิดจากการ ประกอบกิจการโรงงาน ทั้งนี้เป็นไป ตามหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย โดยการกำหนดให้ ต้องวาง หลักประกันทุกปี ก็ เนื่องจาก ตลอดเวลาที่มีการประกอบกิจการ โรงงานย่อมต้องมีความเสี่ยงในการ ประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดความ เสียหายหรือความเดือดร้อนกับ บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมได้ และจำนวนห้าเท่าเป็นจำนวนที่ไม่สูง เกินไป อีกทั้งหากผู้ประกอบกิจการ โรงงานได้แจ้งเลิกการประกอบ กิจการแล้วแต่ยังมีเงินหลักประกัน วางอยู่ก็สามารถขอคืนหลักประกัน ดังกล่าวได้ โดยประเภทหรือชนิดของ โรงงานที่จะต้องวางหลักประกัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมจะเป็นผู้ออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการกำหนดประเภทหรือ ชนิดของโรงงานที่จะต้องวาง หลักประกันได้</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	<ul style="list-style-type: none"> - เสนอให้เก็บ ๕ เท่าในปีแรก เพียงแค่ครั้งเดียว ตอนยื่นขอ ประกอบกิจการโรงงาน - ควรให้ยื่นหนังสือค้ำประกัน โรงงาน (Bank Guarantee) ที่ออก โดยธนาคารโดยมีอัตราที่ เหมาะสม อาจจะ ๑๐ เท่าของ ค่าธรรมเนียมรายปี โดยที่มีการ ยื่นหนังสือค้ำประกันในอัตรา ดังกล่าวทุกๆ ปี (เมื่อหนังสือค้ำ ประกันดังกล่าวหมดอายุ) - อาจต้องพิจารณาเกี่ยวกับรายได้ ของโรงงาน เพราะอาจเป็นภาระ ของโรงงาน - ควรให้จ่ายค่าวางหลักประกัน ต่อกองทุนเป็นเงินจำนวนไม่น้อย กว่า ๓๐ เท่าของค่าธรรมเนียม ทุกปี เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินกิจการโดยมีจิตสำนึกและ เกรงกลัวต่อการเสียค่าปรับ - ควรปรับลดวงเงินวาง หลักประกันลงเหลือ ๒-๓ เท่า และควรกำหนดระยะเวลาที่ต้อง ส่งเงินเข้ากองทุนให้ชัดเจน เช่น ๑๐ ปี ๒๐ ปี และในการนำเงินไป วางหลักประกัน ต้องมีการ กำหนดอัตราดอกเบี้ยคืนให้กับ ผู้ประกอบการด้วย - ควรพิจารณาประเภทโรงงานที่ มีความเสี่ยงสูง อาจต้องทำ ประกันภัยความเสี่ยงในวงเงินที่ สูงขึ้น - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากรัฐสามารถ ใช้รายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียม ค่าปรับต่าง ๆ ไปใช้เพื่อใช้ในการ เยียวยาความเสียหายได้ 	

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	<ul style="list-style-type: none"> - ควรพิจารณาจากโรงงานที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายหรืออุบัติเหตุที่ ถ้าหากเกิดจะมีผลกระทบเป็นวงกว้างต่อผู้คน สัตว์ สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ อากาศ และในโรงงานที่ ความเสี่ยงต่ำ หรือหากเกิดอุบัติเหตุจะไม่ส่งผลกระทบมากนักให้ลดจำนวนเงินที่ต้องส่งเป็นหลักประกันลงมา - หากจำเป็นต้องวางหลักประกัน ควรให้วางเป็น Bond รายปีของธนาคารเท่านั้น และหากโรงงานก่อให้เกิดความเสียหายให้เรียกจากหลักประกันของโรงงานนั้น - ไม่เห็นด้วย เพราะเงินทุนของ SME มีจำกัด ควรได้รับการส่งเสริมมากกว่าเรียกเก็บเพิ่ม - ถ้าจะให้วางหลักประกันก็ควรเป็นแค่หนังสือรับรองจากธนาคารเป็นรายปี ไม่ใช่เอาเงินสดเพิ่มขึ้น ๆ ทุกปี ผู้ประกอบการจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเอาเงินไปใช้จ่ายอย่างไร และจะได้เงินคืนหรือเปล่า ถ้าบริหารกองทุนไม่ดี ไม่มีเงินคืน ไม่ควรให้โรงงานที่ดีต้องเดือดร้อนเพราะโรงงานที่ไม่ดี - วางเงินหลักประกันต่อกองทุนที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่นี้ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการบริหารการเงินของบริษัทโดยตรง ทั้งนี้ เห็นควรให้พิจารณาจัดสรรงบประมาณจากกองทุนที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกันก่อน - การกำหนดให้วางหลักประกัน เป็นการผลักภาระแก่ผู้ประกอบการ และไม่เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในกรณี 	

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย
	<p>ที่จำเป็น ต้องกำหนดให้วางหลักประกัน ควรกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ดังนี้ (๑) กรณีผู้ประกอบการกิจการโรงงานทำประกันวินาศภัยที่มีความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก ทั้งชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย และทรัพย์สิน รวมถึงความเสียหาย แก่ สัตว์ พืช สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือทรัพย์สินไม่มีเจ้าของ โดยมีวงเงินคุ้มครองไม่น้อยกว่า ๓ ล้านบาทต่อเหตุการณ์แต่ละครั้ง ไม่ต้องวางวางหลักประกัน หรือ (๒) ในกรณีที่ กำหนดให้วางหลักประกัน มีการกำหนดเพดานเงินประกันสูงสุดที่ให้วางทั้งหมดไม่เกิน ๑ ล้านบาท โดยเมื่อมีเงินประกันเต็มเพดานสูงสุดแล้ว ผู้ประกอบการกิจการโรงงานไม่ต้องวางเงินประกันเพิ่มอีก</p>	
<p>๑๓. ภายในสามสิบวันนับถัดจากวันที่ออกคำสั่งปิดโรงงานตามมาตรา ๓๙ วรรคสามให้ผู้อนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบโรงงานที่ถูกสั่งปิดดังกล่าว กรณีที่เห็นว่าโรงงานมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลทรัพย์สินที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานหรือเกิดความเสียหายหรือเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้ผู้อนุญาตสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตเดิมนั้นแก้ไขปรับปรุงโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ และให้ถือว่าผู้นั้นมีฐานะเสมือนเป็นผู้ประกอบการกิจการโรงงานจนกว่าจะดำเนินการตามคำสั่งแล้วเสร็จ</p>	<p>- กรณีโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หากรัฐเข้าไปดำเนินการแทน อาจจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ เนื่องจากเป็นการใช้ขบแผ่นดิน</p> <p>- เห็นด้วยเรื่องให้ปรับปรุงจนกว่าสภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อประชาชนจะดีขึ้น แต่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะให้มีการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งให้ชอกกลับมาเปิดโรงงานได้เช่นเดิม</p>	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากคำสั่งปิดโรงงานตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม จะมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานด้วย ทำให้ผู้ที่ถูกสั่งปิดโรงงานไม่มีสถานะเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอีกต่อไป กรณีนี้หากปรากฏว่าภายหลังจากที่โรงงานถูกสั่งปิดไปนั้นโรงงานยังคงมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานอยู่อีก กรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นปรับปรุงแก้ไขโรงงานได้ ในที่สุดย่อมส่งผลให้กระทรวงอุตสาหกรรมต้องเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาแทนเพื่อป้องกันมิให้ความเสียหายไป</p>

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย
		<p>กระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงเป็นภาระอย่างยิ่งต่องบประมาณของราชการ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วควรเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบกิจการโรงงานที่จะต้องเป็นผู้ดำเนินการเอง เนื่องจากสภาพที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนดังกล่าวเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานที่ผ่านมาของตนเองทั้งสิ้น จึงสมควรกำหนดให้สามารถสั่งการให้มีการปรับปรุงแก้ไขโรงงานได้ หลังจากที่มีคำสั่งปิดโรงงานแล้วได้ ซึ่งกำหนดเช่นนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับการดำเนินการภายหลังโรงงานแจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง</p>
<p>๑๔. ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใด ในการควบคุมของผู้ประกอบกิจการโรงงาน ได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำการเลือกหาตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดนั้นขึ้น</p>	<p>- ควรเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวมาจากคำสั่งของผู้ประกอบกิจการโรงงาน หรือได้รับมอบหมายจากบริษัทให้ดำเนินการ</p> <p>- ไม่เห็นด้วย ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพาณิชย์ได้กำหนดความรับผิดทางแพ่งในความเสียหายจากการกระทำละเมิดของลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานและผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างทำของไว้แล้ว อีกทั้งความรับผิดทางแพ่งควรใช้การพิสูจน์ข้อเท็จจริงและองค์ประกอบอื่นๆ มากกว่าการกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องร่วมรับผิดชอบทุกกรณี</p>	<p>คงร่างเดิม เพื่อให้ความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการโรงงานในเรื่องละเมิดที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานที่ลูกจ้างหรือบุคคลได้กระทำไปให้มีความชัดเจน</p>
<p>๑๕. กรณีที่การประกอบกิจการโรงงานเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้</p>	<p>- ไม่เห็นด้วยที่จะบังคับใช้ทุกกรณี การรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายควรพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไปตามเหตุว่าจริงใจหรือไม่</p>	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากกรณีของความเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานนี้รัฐมิใช่ผู้เสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหาย</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
<p>ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ นั้น ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้นแก่ผู้ได้รับความเสียหาย หรือหน่วยงานรัฐที่ได้รับความเสียหาย ไม่ว่าความเสียหายนั้น จะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือความประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม</p>	<p>- ไม่เห็นด้วย ความรับผิดชอบแพ่งในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือ ค่าเสียหายเพื่อการนั้น แก่ผู้ได้รับความเสียหายมีกฎหมายบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ละเมิด) และกฎหมายสิ่งแวดล้อมไว้ครอบคลุมเพียงพอแล้ว</p> <p>- ไม่เห็นด้วย รัฐต้องกำหนดกรณียกเว้นไว้ด้วย เช่น ความเสียหายอันเกิดจากเหตุสุดวิสัย ภัยธรรมชาติ การก่อการร้าย หรือเหตุอื่นใดซึ่งมิใช่ความผิดของผู้ประกอบกิจการโรงงาน</p>	<p>อันเนื่องมาจากเหตุละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ตั้งนั้น เพื่อให้เป็นไปตามหลักความรับผิดชอบเด็ดขาดในความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดในคดีที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจึงจำเป็นต้องคงตามร่างเดิมนี</p>
<p>๑๖. ในกรณีที่มีการประกอบกิจการโรงงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้าหน่วยงานรัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิม หรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สิน 'ไม่มี' เจ้าของ หรือทรัพย์สินธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดินให้หน่วยงานรัฐมอบหมายให้พนักงานอัยการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้</p>	<p>- ไม่เห็นด้วย ตามหลักการกฎหมายบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าเป็นความเสียหายต่อหน่วยงานรัฐ หน่วยงานรัฐนั้นก็สามารถมอบหมายให้พนักงานอัยการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อรัฐดังกล่าวได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องกำหนดกฎหมายใหม่อันเป็นการสร้างความซับซ้อนทางกฎหมายมากขึ้น</p> <p>- ไม่เห็นด้วย เป็นการสร้างความซับซ้อนทางกฎหมาย ซึ่งกรณีดังกล่าวสามารถเรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายอื่น ๆ ได้ตามกฎหมายอื่นอยู่แล้ว</p>	<p>คงร่างเดิม เนื่องจากแม้กรณีเกิดความเสียหายต่อรัฐ รัฐจะสามารถมอบหมายให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนได้ก็ตาม แต่กรณีของความเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานนี้รัฐมิใช่ผู้เสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเนื่องมาจากเหตุละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตั้งนั้น เพื่อให้ความเสียหายจากการประกอบกิจการโรงงานหรือที่เกิดขึ้นจากการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผู้ประกอบกิจการโรงงาน ได้รับการชดใช้จากผู้ประกอบกิจการที่เป็นต้นเหตุ จึงจำเป็นต้องคงตามร่างเดิมนี</p>
<p>๑๗. ให้มีโทษจำคุกหรือกำหนดโทษปรับในอัตราที่สูง สำหรับความผิดเกี่ยวกับการลักลอบปล่อยมลพิษ จากการประกอบกิจการโรงงาน เช่น การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม หรือการ</p>	<p>- โทษปรับในอัตราที่สูงอาจส่งผลเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาคอร์ปชั่นหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในอีกด้านหนึ่งตามมา</p> <p>- ไม่เห็นด้วย การกำหนดโทษทางอาญาสำหรับความผิดเกี่ยวกับการลักลอบปล่อยมลพิษ มี</p>	<p>คงร่างเดิม การกระทำความผิดเกี่ยวกับการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ มีเพียงโทษปรับสถานเดียวตามมาตรา ๔๕ ผู้กระทำความผิดจึงไม่เกรงกลัวโดยยินยอมที่จะเสี่ยงกระทำความผิด</p>

ประเด็นที่รับฟัง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
<p>ลักลอบปล่อยน้ำเสียหรืออากาศเสีย</p>	<p>กฎหมายบัญญัติ ไว้ใน พรบ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ไว้ครอบคลุมเพียงพอแล้ว</p> <p>- ไม่เห็นด้วย ต้องมีการกำหนดโทษให้เหมาะสม ได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดโดยต้องคำนึงถึงเจตนาของผู้กระทำความผิดเป็นสำคัญ การที่มาตรา ๔๕ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ กำหนดอัตราโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทแต่ไม่เกินยี่สิบล้านบาท เป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจอย่างกว้างขวาง อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติ</p>	<p>โดยเฉพาะการไม่ป้องกันหรือไม่กำจัดบำบัดเกี่ยวกับมลพิษที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน เพื่อแลกกับค่าใช้จ่ายในการบำบัดและกำจัดมลพิษต่าง ๆ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าปรับ ปัจจุบันบทกำหนดโทษดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมและผลแห่งการกระทำความผิด ซึ่งผลการกระทำความผิดทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคล ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรงเทียบได้กับความผิดต่อชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา อีกทั้งการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามที่ผู้ให้ความคิดเห็นเข้าใจ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการทบทวนบทกำหนดโทษ สำหรับความผิดเกี่ยวกับการลักลอบปล่อยมลพิษจากการประกอบกิจการโรงงาน สำหรับประเด็นโทษปรับในอัตราที่สูงอาจสุ่มเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบนั้น ในประเด็นนี้เนื่องจากโทษปรับเป็นโทษทางอาญาซึ่งการพิจารณาต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญากรณีนี้จึงไม่อาจเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจอย่างกว้างขวาง ด้วยความไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติได้</p>